

Ιδρυτής Έ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Ιδιοκτήτης ΧΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΕΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΤΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ

4

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1974

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1.101
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ Δριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΛΟΙ ΩΣ ΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΟΤΙ ή Κύπρος είναι. Έλληνική καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ἔχουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ διακανονίζουν δημοκρατικῶς τὴν τύχην της, οὐδεὶς ἔντιμος κάτοικος τῆς Γῆς δύναται νὰ ἀρνηθῇ.

Ἡ Δημοκρατία, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀποφασίζουν οἱ περισσότεροι καὶ οἱ ὄλιγοι τεροι ἀπολαύουν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων καὶ δὴ τοῦ ἐλευθέρως καὶ δημοσίως διατυπουμένου ἐλέγχου τῶν πράξεων τῶν πολλῶν καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ γίνονται ἴδιαι τέρος σεβαστὰ τὰ λεγόμενα ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἐπέβαλλεν εἰς ὅλας τὰς Χώρας, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν Δυτικὴν Παράταξιν ἡ ἀκολουθοῦν ταῦτην, νὰ καταδικάσουν ἀμέσως τὴν εἰσβολὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κύπρον, τείνουσαν σαφῶς εἰς τὴν κατάλυσιν πάσης δημοκρατικῆς ἔννοίας καὶ τὴν συγνήνη ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως τῶν ἐλαχίστων ἐπὶ τῶν πολλῶν.

Δὲν τὸ ἔρος είναι οὐχ' ἥτον! Καὶ μάλιστα οὔτε αἱ ἔξι αὐτῶν διαιρκῶς κοπιόμεναι, διὰ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Διότι, ἃς μὴ ἀπατώμεθα, τὸ προέχον διόλας τὰς Χώρας είναι τὸ ἴδικόν των συμφέροντος, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπαγορεύει τὴν στάσιν των.

"Ἄς μὴ πλανώμεθα λοιπὸν καὶ ἃς μὴ ἀναμένωμεν οὐτε ἀπὸ τὰς δημοκρατικὰς ἴδεας, οὐτε ἀπὸ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων Κρατῶν, τὴν ἐπίλυσιν τῶν τραγικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα προέκυψαν, διὰ τὴν 'Ελλάδα μας, ἐκ τῆς κρίσεως εἰς τὴν Κύπρον μας.

Μόνον ἡ ἰσχὺς διαδραματίζει ὅλον εἰς τὰ περιπτώσεις ταύτας καὶ δὴ ἀνάλογον τῆς ἐντάσεως της. Καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν Κρατῶν ἔξαρται πρωτίστως ἐκ τῆς δημοτικούς της οικονομίας τῶν Λαῶν.

Κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς Κυ-

πριακῆς Τραγωδίας, ὁ Θεός τῆς Ἑλλάδος ἐφώτισεν ὅλους. Καὶ ἄπαντες, στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἡγέται μετεκάλεσαν τὸν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΗΝ καὶ ἐξήτησαν νὰ ἀναλάβῃ τὸ πηδάλιον τῆς Πατρίδος μας, ἡ ὁποία ἀντιμετώπιζε φοβεράν τρεικυμίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον τρομερωτέρων ἐνδεχομένων τυφώνων. Καὶ ἐκεῖνος ἀκούσας τὴν ἐπιταγὴν τῆς συνειδήσεως: καὶ τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος ἀνέλαβε τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀγώνος σωτηρίας αὐτῆς, ἀφοῦ πρῶτον ἔθεσε δύο δρους:

1. Τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὰ ἔργα των καὶ τὴν μὴ ἀνάμιξιν των εἰς τὴν Πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως του

καὶ

2. Τὴν συμπαράστασιν ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας.

Διὰ δὲ τοῦ λιτοῦ, πλὴν διαυγεστάτου καὶ μεστοῦ οὐσίας Διαγγέλματός του πρὸς τὸν Ἐλληνικὸν Λαὸν ἔχαραξε τὴν Πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως του, ἡ ὁποίᾳ δύναται νὰ ἐκφρασθῇ δι' ὄλιγων λέξεων: 'Υπεράσπισις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου διὰ πανιὸς μέσου καὶ θεμελίωσις μιᾶς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, δι' ὅλους τοὺς "Ἐλληνας".

"Ἄς μὴ θεωρήσῃ τις δυσκερέστερον τὸ πρῶτον τοῦ δευτέρου. Ἀμφοτέρα περικλείουσι σοβαρωτάτους κινδύνους. 'Αλλ' ἡ διεθνῶς ἀναγνωρισθείσα προσωπιγότης τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΗ ἐγγυάται τὴν καλυτέραν δυνατὴν ἐπίλυσιν τῶν τρομερῶν αὐτῶν προβλημάτων, ἀλλ' ύπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν, διτὶ δλοὶ οἱ "Ἐλληνες, ἀναστέλλοντες, μέχρι τῆς ἐπιλύσεως των, πᾶσαν συζήτησιν, θὰ συσπειρωθῶμεν ύπὸ τὸν Ἐθνικὸν αὐτὸν 'Ηγέτην καὶ τὴν Κυβέρνησίν του.

"Η τρικυμία πάντοτε εἶναι ὁ πειδούς μεγάλος κινδυνός διὰ τοὺς ναυτικούς. Πόσες καὶ πόσες θλιβερές ιστορίες, ἄγνωστες ἀπὸ δλοὺς, θὰ μπορούσουν νὰ μᾶς πούλησι, πού ἔστιναν τὰ πλανώμεθα λοιπὸν καὶ ἄστρα ταύτας καὶ δὴ ἀνάλογον τῆς ἐντάσεως της. Καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν Κρατῶν ἔξαρται πρωτίστως ἐκ τῆς δημοτικούς της οικονομίας τῶν Λαῶν.

Γιὰ μιὰ ἔσφινική καὶ σφοδρὴ τρικυμία μᾶς ἔκανε λόγον τὸ σημερινὸν ἱερόν κείμενον. Τι σημασίαν ἔχει, σὰν τὸ τρικυμισμένον τοῦ θεοῦ τοῦ Θεοῦ; Χιλιομετρικούς εἶναι καὶ παρομοίωσις τοῦ ἀνθρωπινοῦ βίου μὲ θάλασσα. Μάλιστας εἶναι ἡ πειδούς της τρικυμισμένης λίμνης καὶ δλοὶ πελάγους; "Ξεναράκας καὶ δλοὶ πλοίοι τους, βάθος πειδούς ἀπὸ τὸ ἀνάστημα τους εἶχε λίμνη καὶ σφοδρά παραπλανητικά την ἐπιφάνεια της θαλάσσας μοιάζει. "Οπως καὶ δλοὶ πειδούς ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο βίος διάφορα αὔρα κάνει τὴν ἐπιφάνεια της θαλάσσας εἶτε ἔξι ἀμαθείας, εἶτε ἔξι

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας Ι.Ν. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες,
ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἰ» (Μτθ. 14,53)

ἡσαν οἱ ταξιδιώται μαθηταὶ. Μά καὶ οἱ πεπειραμένοι μποροῦν νὰ χαθοῦν. 'Αγνωστα τοὺς κατέκει. 'Αλλά δχι μόνοι. 'Ο Κύριος, ἀν καὶ ἀπὸ τῶν σωματικῶν, εἶναι μαζύ τους πνευματικῶν. Γι' αὐτὸ δλόκληρη νύχτα θαλασσοδέρονται, ἀλλά δὲν καταποντίζονται. Τελικὰ ἔγινε τὸ θαῦμα. 'Ηλθε καὶ τοὺς βρήκε καὶ τοὺς ἔσωσεν. 'Η χάρις του τοῦ προφύλαξε ἀπὸ τὸν κίνδυνο. Τὸ ἄνεγγνωριστόν τοῦ θεοῦ τοῦ Θεοῦ. Τὸν πλησιάζουν. Γονιπετοῦν. Τὸν προσκυνοῦν καὶ δμολογοῦν: «'Αληθινά εἶσαι δι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.» Χιλιομετρικούς εἶναι καὶ παρομοίωσις τοῦ ἀνθρωπινοῦ βίου μὲ θάλασσα. Μάλιστας εἶναι ἡ πειδούς της τρικυμισμένης λίμνης καὶ δλοὶ πελάγους; "Ξεναράκας καὶ δλοὶ πλοίοι τους, βάθος πειδούς ἀπὸ τὸ ἀνάστημα τους εἶχε λίμνη καὶ σφοδρά παραπλανητικά την ἐπιφάνεια της θαλάσσας μοιάζει. "Οπως καὶ δλοὶ πειδούς ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο βίος διάφορα αὔρα κάνει τὴν ἐπιφάνεια της θαλάσσας εἶτε ἔξι ἀμαθείας, εἶτε ἔξι

άμειειας, εἴτε ἔκ της ἐπιθυμίας νὰ φαίνωνται δτὶ δικαιωμάτων τῆς καὶ διὰ τῆς ἐκπυρουμένης πίστεως ἀναζητεῖ, ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν δοποῖον καὶ ἔξαρτατον. Τὸν Θεόν. Μπορεῖ οἱ ίδιοι νὰ μὴ προσεύχωνται θετικά. 'Αλλὰ εἶναι καὶ οἱ σφραγίδες σαφῶς ἔθνικον. "Οταν οὐν Θεῷ, καὶ θέλω νὰ ἐπίλεω συντομώτατα, θὰ ἔχη ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέθικόν θέμα ποὺ συνταράσσει δλόκληρον τὸν Ἐλληνισμὸν καὶ κυβέρνησις ἐνισχυούμενη με τὰ πιεστικά προβλήματα τοῦ τόπου.

»Καὶ τὸ κυριώτερον ἔξ αὐτῶν εἶναι ἡ ταχεῖα χάρος της διαδικασίας ποὺ θὰ δηγήσῃ στὴν θεμελιώσιν μιᾶς πραγματικῆς καὶ προσδευτικῆς Δημοκρατίας στὸ πλαίσιο τῆς δοποίας θὰ ἔχουν θέσιν οἱ "Ἐλληνες, Εἰς τὴν ζωὴν δλῶν τῶν έθνων ύπαρχουν στιγματικοὶ. "Εχει χαρακτήρας σαφῶς ἔθνικόν. "Οταν οὐν Θεῷ, καὶ θέλω νὰ ἐπίλεω συντομώτατα, θὰ ἔχη ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέθικόν θέμα ποὺ συνταράσσει δλόκληρον τὸν Ἐλληνισμὸν καὶ κυβέρνησις ἐνισχυούμενη με τὰ πιεστικά προβλήματα τοῦ τόπου.

»Καὶ τὰς στιγμὰς αὐτὰς ἀκριβῶς μεταξὺ της Δικτατορίας καὶ τῆς πλήρους ἀποκταστάσεως τῆς Δημοκρατίας εἶναι πάντοτε κρίσιμον.

»Γιὰ νὰ δξιοποιηθῇ ώφελιμα χρειάζεται πολιτικὴ ωριμότης.

» Ιμαὶ βέβαιος δτὶ οἱ "Ἐλληνες καὶ αἱ "Ἐλληνίδες μετὰ τὴν διδυνηρὰ δοκιμασίαν τῶν τελευταίων ἔτῶν θὰ ἀποδείξουν δτὶ κατέχουν τὴν βασικὴν αὐτὴν πολιτικὴν ἀρετὴν.

»Καὶ δτὶ θὰ τὴν δικήσουν κατὰ τρόπον ὡστε νὰ διανοιγῇ ἀποφασιστικά πλέον δρόμος γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν εύημερίαν τοῦ ἔθνους».

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΠΑΡΑ τὸ ἀδιέξοδον ποὺ πλειστάκις ἔφεραν τὴν Ελλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ χεῖλος ἐνδὸς δλοκληρωτικοῦ πολέμου, τελικῶς ύπεγράφη τὴν παρελθούσαν Τρίτην συμφωνίαν εἰς τὴν Γενεύην ἐν ἐπισήμω συνεδρίᾳσει ύπὸ μορφὴν κοινῆς διακηρύξεως τῶν "Υπουργῶν Εξωτερικῶν Ελλάδος, Τουρκίας καὶ Μ. Βρετανίας. Ο "Υπουργὸς Εξωτερικῶν τῆς Ελλάδος,

Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδα

ΕΝΑ ΑΚΡΙΒΟ ΜΑΘΗΜΑ

"Αθελα κι' άνέμελά του τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀριστοτέλη, καθώς ἔστριβα μὲ τὸ στό γραφικό χωριουδάκι τῶν Σταγείρων, μ' ἔβαλε σὲ σκέψεις. "Ἐνα κοπάδι ἀπὸ σπουργύτια περνώντας πάνω ἀπὸ τὸ δρόμο ἐπεσε τιτιβίζοντας ἐπίμονα στὰ πυκνὰ φυλλώματα μιᾶς κερασίδας. Δυστιχίας ήταν οὐδέποτε μέχρι τώρα μενα ψηλά στὸ γαλάζιο αἰθέρα. Βασιλιάς πᾶν ἀπό διάλογο τοῦ 'Αοιστοτέλη ἔμοιαζε σὰν ν' ἀφυπνίστηκε μέσα ἀπ' τ' ἄπειρο τοῦ χρόνου καὶ νὰ πωχώρησε λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὰ χαλάσματα, ν' ἀντικρύστη τὴν κανονιγιά η μέρα ποὺ ἔμερωσε.

Στὴν πλατεία τῆς Στρατονίκης παρκάραμε. Θέλω νὰ δῷ γιὰ λίγο τὸ δάσκαλο, εἴπε ο συνοδός μου, καθώς ἔκλεινα τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου.

Τ' αὐτοκίνητα πήγαιναν κι' ἔρχονταν σὲ μιὰ ἀδιάκοπη κίνηση. Μικρά καὶ μεγάλα, λεωφορεῖα καὶ λιρωτικά πάσης χρήσεως, μόνος μου. Δυστιχίας ήταν τὸ πιὸ πολλὰ γεμάτα ἀπὸ δάκια ἔπαιζαν ἐκεῖ. Καζένους τουρίστες. Δυστιχίας προσπερνοῦσα, σταματούσια πέρασμαν κουμάτησαν τὸ παίχνιδι τους νιστές—κουνιστές μπροστά καὶ μὲ μιὰ διακριτικὴ διάποδο μιὰ παρέα νεαρούς θεση μὲ χαρέτησαν. «Κατραβώντας σ' ἔνα σταμαλημέρα σας». Κάτι μοῦσα τημένο φολές βάγκεν. Ο νεκέφι νὰ συνεχίσω αὐτὴ έδουβος τῆς πλατείας σκέπαζε τὴν φασαρία ποὺ ἔκαναν οἱ παπεδεῖς δλόγυρα.

—Δὲν μοῦ λέτε παιδά στὰ τραπέζια τῶν καφεκιάς, ποιὸς φροντίζει τὴν νείων παίζοντας πρέφατον παιδιά τοῦ σχολείου σας;

—Ποιὸς φροντίζει, κύριε.. μὰ οἱ μητέρες μας δλεῖς μὲ τὴ σειρά. Υπάρχει καὶ καθαρίστρια.

«Οἱ μητέρες δλεῖς» σκέψη καὶ καθαρίστητα τοῦ σχολείου σας;

—Ακολούθησα ἀφηρημένος τὸ βιαστικὸ φίλο μου. Μπροστά μου διγκος τῆς ἐκκλησίας μὲ τὸ φηλό καμπαναριό καὶ στὴ βάση του ζενα κουβουάκιο μὲ τὴ χαρακτηριστικὴ ἐπιγραφή:

στὴν οὐσία αὐτὸ ποὺ λέμε

στὴν οὐσί

